

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascési proficere cupientium utilitatem ac
subsídium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 1. De Fide.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

CAPUT II.

DE THEOLOGICIS VIRTUTIBUS

HArum tres assignantur, Fides, Spes, Caritas, quibus S. Bernardus l. 10. sup. ps. qui habitavit in castris dicitur: *Dicit Fides: Parata sunt magna, inexcogitabilia, Fidelibus suis. Dicit Spes: Mihi illa servantur, tertia quidem Caritas, cirro, ait, ad illa.*

§. I.

De Fide.

I. Est donum DEI, ac lumen, quo illustratus homo firmiter assentitur omnibus, quæ DEUS revelavit, & nobis per Ecclesiam credenda proposuit, qua sequentia bene capere, aliisque inculcare debet. Asceta.

II. Primò bene apprehendat, quid, & quomodo facienda sit fides, nempe quòd sit lumen præcipuum supernaturale Spiritus sancti, in Christiani hominis intellectum infusum, quo fit propensus ad credendum quicquid Ecclesia credi jubet, etiamsi rationes, quibus veritas credendorum innititur, minimè perspiciat. Porro lumen tanti esse faciendum in anima, quantum in oculis est in corpore, ita ut merito dicitur S. Chrysostomus: Fides Religionis Catholice fundamentum est animæ, ostium vitæ, suadamentum salutis æternæ.

III. Secundò bene intelligat præcipua duo officia Fidei supernaturalis, quorum prius est, hominem perfecte subicere DEO, ut ipsius instructionem & imperium rationem prompto & benevolo animo suscipiat, justitiam illi

Illud Patris cœlestis mandatum : Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui : ipsum audite.

Posterius est, ut mores & vitam nostram ordinet, ne per affectiones inordinatas, aut Dæmonis tentationes abrepti, à DEI lege deviemus. Unde rectè Canisius infert, Christiana num nôsse debere, tum quæ ad Sapientiam (uti sunt tres virtutes Theologicæ, Fides, Spes, Caritas) tum quæ ad Justitiam Christianam (uti sunt, declinare à malo, & facere bonum) pertinent.

IV. Tertio bene addiscat, & inculcet, ad quæ objecta extendere se debeat Fides divina, videlicet ad sequentia. 1. Ad ea, quæ Symbolo Apostolico continentur, & clariùs in Nicæno, & Athanasio explicantur. 2. Quæcunque scriptura seu divina, seu canonica complectitur. 3. Quæ ex prædictis duobus fontibus necessariò deducuntur. 4. Quæ Spiritus sanctus per Ecclesiam, sive scripta sive viva voce credenda proponit.

V. Quarto bene cognoscere studeat obligationem ad credendum, nimirum quòd *necessitate quidem medij* teneatur quivis Christianus explicitè credere, quòd DEUS existat, & quòd inquirentibus se remunerator sit; imò juxta quorundam sententiam etiam mysterium Trinitatis, Incarnationis, & passionis Christi, animæque immortalitatem. *Necessitate præcepti* verò, symbolum Apostolorum, præcepta DEI & Ecclesiæ, orationem Dominicam, & Sacramenta, ac misericordiæ opera, saltem ea, ad quæ suscipienda vel exercenda obligatur.

VI. Quintò bene apprehendere conetur motiva credibilitatis, qualia à S. Augustino & aliis enumerantur sequentia. Consensus populorum: miraculorum;

rum: frequentia: successio Pontificum *conver-*
 Catholicæ nomen iustissimo titulo possessum: *M*suad
 rum constantia: Prophetiæ donum: sanctimonie
 sapientia Doctorum, & aliorum Catholicorum: pro
 formitas cum scriptura sacra, & in articulis fidei: *d*emor
 bus omnibus rectè Ricardus sic discurrit: *Ut* Infe
 tenderent Iudei, utinam attenderent Pagani, cum *no*ru
 ta conscientia securitate pro hac parte ad divinum *pro*facit
 poterimus accedere. Nonne cum omni fiducia *DE* præ
 cere poterimus: Domine, si error est, à te ipso *decep* & *gr*
 mus. Nam ista tantis signis & prodigiis confirmata *in*li
 & talibus, quæ non nisi a te fieri possunt, & certe a *Pat*
 ma sanctitatis viris sunt nobis tradita, cum summa *aquã*
 statione probata, te ipso cooperante, & sermonem *co*
 mante sequentibus signis.

VII. Sextò bene ponderet, memoria que *imp*
 aliqua principia, quæ in hac materia ad evitandum *liger*
 periculum observanda sunt, qualia à Rosignolio *char*
 quentia censentur. Primum est Salomonis: *Al* ali
 te ne quaesieris, & fortiora te ne scrutatus fueris, *sed* hum
 praecepit tibi DEVS, illa cogita semper, & in *pl* anit
 operibus ejus ne fueris curiosus. Secundum: *Esda* fia j
 habet meritum, cui humana ratio praebet experimen
 Tertium: In quocunque humanarum artium *ex* præ
 impossibile est, primarum propositionum inquirere
 demonstrationes. Quartum: In rebus miris, *sem*
 credendi ratio est omnipotentia Creatoris, Aut ut
 proponit: Demus DEVM aliquid posse, quod *no*
 teamur investigare non posse.

VIII. Septimò bene indaget & intelligat *off*
 um boni Christiani, quòd nimirum in genere quid
 tria sint, quæ ab eo requiruntur, *in corde caritas, in* *spei*

controversas, in corpore castitas. In specie verò sequentia
 um: Msuadeantur à Pædagogo Christiano. 1. Fuge omne
 timon peccatum, præsertim autem mortale. 2. Sint in
 orum: promptu remedia efficacia contra peccatum, v. g. me-
 dei: demoria DEI præsentis, Christi patientis, mortis, iudicii,
 Vitiæ Inferni, & cælestis gloriæ. 3. Jugi virtutum, & bo-
 norum operum exercitio vocationem tuam certam
 num iustificato. Hinc nihil age, quin bonam intentionem
 ia DEI præmittas, aut signum crucis facias. In DEI laudes
 & gratiarum actiones manè, vesperi, & aliàs ferventer
 insiste. DEI Matris, & Angeli Tutelaris, & aliorum
 Patronorum opem frequenter implora. Crebrò te
 aquâ lustrali asperge. E collo ceream agni DEI effi-
 giem suspende. Quotidie, si potes, SS. Missæ sacri-
 ficiū audi reverenter. Examen conscientiæ ante som-
 num acuratè facito. Statutos ab Ecclesia festos dies di-
 ligenter observato. Sacramenta Pœnitentiæ & Eu-
 charistiæ frequenter & piè obito. Fidei, spei, caritatis,
 aliarumque virtutum actus crebrò elicitò, ac imprimis
 humilitati insisto. Indulgentias lucrari studeto, pro
 animabus purgantibus crebrò orato. Imperata Eccle-
 siæ jejunia studiosè observato. In orationem frequen-
 ter incumbito. Hilari vultu pauperibus elemosynam
 præbeto,

§. II.

De Spe.

I. Est certa expectatio futuræ beatitudinis, ex
 gratia DEI, & meritis præcedentibus proveniens; de
 qua Sequentia Ascetæ scienda sunt.

II. Primum est, ut bene cognoscat naturam
 spei, & speciatim, qualis sit ea certitudo, quæ plerum-

F s

que